

И тогава си казахъ,
 Тѣхъ на тебе да наклопамъ—
 И дори до тебе азъ
 За сирака да похлопамъ.

И сглобихъ си телефонъ
 Да ти кажа, мили Боже,
 Да направишъ бедността
 Беднитѣ да не тревожи.

Всѣкжде да има хлѣбъ,
 Масълце и топли дрехи,
 Сухи сливи за ошавъ,
 За децата и орѣхи.

Че не мога азъ да ямъ,
 Да се радвамъ и играя,
 А пъкъ беднитѣ деца
 Въ гладъ и мжка да ридаятъ.

Йор. Ковачевъ.

